

سلو کالو یواخټوب

د هسپانوي ژبې ناول

جبریل گارسیا مارکی

ژباړه او خلاصه

صفيه حلیم

پېژندنه

د هسپانوي ژبې نامتو کیسه، "د سلو کالو تنهاي يا اخټوب" جبریل گارسیا مارکی په م کې ولیکله. د اوسه د نړۍ په ژبو او ژباړل شوي دي. گارسیا مارکی پخپله په کولمبیا کې زیږیدلي دي و څو نور ناولونه یې هم کښلي دي خو دا یې هغه کلاسیک دی چې زیاتو خلکو لوستي اوستایلي دي. دا د یوې کورنۍ د څو نسلونو کیسه ده چې "بويندیا" نومیږي. "وسي ارکیديو" "کونديو" نومی بنار بنسټ ایښي و. ناول ریښې د کولمبیا

په تاريخ کي موندل کيږي. په دې غرني هيواد کي د اورگاډي د راتگ، د موټر، سينما او د استعمار پر ضد د خلکو غبرگون او ورباندي د پوځ ډزي او ډلييزي نې په کيسه کي ځاي شوي دي.

سلو کالو يواځېتوب

ډگر يليانو بوينډيا د چارماری (د توپک په ډزو د وژني) لپاره ولاړ و. د هغه رايايد شول چي يو اسپينين پلار له ځانه سره بيولي و چي يځي ورته روښاي. هغه وخت په مکونډو نومي ښار کي تول تال شل کور ه و. ښار د سيند پر غاړه اباد و چي اوبه يي رني او په تل کي به يي سپين هوار کاني لکه د لرغونو ځناورو د اگيو په څېر ښکاريډل. په هغه زمانه کي دوي د ډيرو شيانو لپاره نومونه نه لرل او کله چي به په اړه يي خبره کوله نو د لاس په اشاره به يي هغه شي په نښه کوو.

په دې ښار هر کال خړو پرو ښجار پيښه وکړه. دوي به ښار ي څنډي کي خپله کيږدی ، وهله او د ډول صرنا په بدرگه نوي ايجاد شوي توکي به يي خلکو ته د نندارې بينودل. په لومړي ، دوي مقناطيس راوړي و دې ډلي يو مشر چي ځان يي د " لکيداس " په نوم وروپيژندلو اعلان وکړو

چي دا د نړی اتمه عجوبه وه. کله چې ده د اوسپني
 اوسني او نور شيان د مقناطيس په دي دوو تورو توتو
 رابنکل نو د کلي مشر " وښي " فکر وکړو چې په دي
 به د زمکي لاندې پټ سره زر راکش کړي. خو
 لکيداس ايمانداره سپړي و. ده ته يې وويل چې متاسفانه
 مقناطيس نه راکاري. وښي بيا هم باور نه
 کيدو او ملکيداس ته يې دوه وزې او يو يابو په بدل کي
 ورکړل او د مقناطيس هغه دواړه توتي يې له بنجاري نه
 وپيرلي. ده ميرمني " " ډېره هڅه وکړه چې
 سپړي د خپلي سودا نه راوگرځد پرې يې خبره
 وونه منله. بيا دي ټول کال مقناطيس په لاس د زمکي له
 تل نه شيانو په ويستلو بوخت و، ان تر دي چې سيند کي
 يې هم ازمويڼه وکړه. خو هلته نه د پينځلسمي پيړی يو
 پوښ يې وموندلو.

په بل پسرلي کي بنجاري بيا راغلل او دوي ته يې
 دوربين او محدب عدسه (هغه شیشه چې واړه توکي پکي
 پټ ښکاري) او ورپسي کلونو کي پرکار او د زمکي د
 کچ آلې راوړل. سي دا هر څه ترې پدې

پي به يې کله په هغه دوربين د اسمان ستورو ته ک
 کله سپوږمي ته. له ده کور کارونه پاتي و او له هغه
 راهيسي يې ځان سره د خبرو کولو په مرض اخته شوي
 . يو وخت ده نايابه توکي دومره ډېر شول چې د
 کور شا ته يې يوه بيله کوټه ورته جوړه کړه. وښي به

به دي كوته كي د نويو توکو او تيزابونو د گډولو تجربې کولې. د کور نورې ټلې چارې د اورسلا پر غاړه وې چې پر زمکه يې تر کاري کرله کله يو خو خاروو په ساتنه يې تېر ته ډوډۍ پيدا کوله.

لکیداس بنجاری به د خپل پړاو پر وخت دوي کور ته ډير راتلو او نورو ملکونو ته کيسې به يې په خوند ورته کولې. د حوسي زوي " يلياو" هغه خت د پينځو کالو و او په دي کيسو به يې تلوسه پيدا .
 "آرکيډيو" نيمې پيرۍ وروسته هم

خپلو نمسو ته د هغه وخت کيسې کولې. ملکيداس مخ د يو زوړ بري په شان گونځي لرلې او غابنونه يې هم پورا نه و. هغه له کيسو داسې معلوميدنه يې دي خو واري د ډېرو ناروغيو او سره مخ شوي تری پاتي شوي و. د اورسلا د ده نه بڼه نه راتل او د ميره سره يې تل په دي ناندرۍ وهلي چې خپله شته مني يې د بنجاري په خوشي شيانو بايللي وه.

ي په راتگ دا د كلي په ټولو کورونو وگرځيده چې خلک او هڅوي. هغه کال د

ډله چې په د غږولو راغله د كلي خلک په هيره دوي لوي خيمي ته ورغلل و هلته هک پک ودریدل. داس د مخ گونځي هوارې وې او د

غابنونه هم پورا و چې اوس يې ټولو ته په خندا رښکاره کول. د كلي خلکو ته هغه د بلې دنيا سړي

بنڪاره شو او ورسره يي هيڻ جگره ونگره. وروسته ملڪيداس چي د خپل ملگري وسي سره يواڻي شو نو د مصنوعي غائبونو حال يي ورته وويلو. د بنجاري ډلي له تلو وروسته وسي به ناڪراره د کلي په کوڅه کي گرځيدو او يوه ورځ خپلي مپرمني اورسلا ته يي وويل، " دې سيند نه وراخوا دومره نوي شيان دي چي مونږ تري خبر هم نه يو. مونږ څه د خرو په شان ژوند کوو؟"

وسي ارڪيڊيو بويندا ميرمنه اورسلا د ده ترله (دوي په کولمبيا کي د "ريوهاچا" نومي مار نه کډه کړي ه چي ښه ژوند او نوي کور خان له جوړ کړي. ي سره څو نور خپلوان هم مله و خو حوسي ته د زمکي د پراختيا او د دي د جغرافيا په اړه هيڻ معلومات نه و. له دي هم خبر نه و چي دا ملڪ نومره لوي و. "ريوهاچا" يو غرو او دوي چي تري واوريدل له مزل يي وکړو. په دي سفر کي يوه شپه دوي د سيند پر غاړه تم . په هغه شپه وسي په خوب کي " کونډو" نومي ښار وليدو. دا ښار د هندارو نه جوړ و چي پکي ټوله نري بنڪاريده.

ي ښار په هغو شلو کورونو کي د ده د تير خلک اوسيدل او وسي به تل د زمکي له کرکروندې څارو د ساتني په اړه هر چا ته مشوره هم ورکوله او

لاس يي هم کوو. ده پخپل لاس ډېر شيان جوړول او داسې لومې جالونه او کورکي يي جوړې کړې چې په لږه موده کې خلکو پکې رنغا رنگ مارغان ونيول. دې مارغانو شور به دومره و چې خلکو به د ليرې نه دې بناړ ته تلونکي وموندله. يې پخپه هم خوآن و او په مکوندو کې اوسېدونکي هم ټول خوآنان و. ه وک هلته د ديرشو کالو د سن نه لوړ نه و. بناړ د بنسټ ايښودو راهيسې دلته څوک نه و مړه شوي نو ځکه هديره پکې نه وه. په دې توگه کوندو يو خوشاله بناړ و. اوس چې وسي د له خوا راوړل شويو ايجادو کې خان بوخت کړو نو بڼه يي واوخته. ده به نه جامې بدلولي، نه يې زيره خريله او کله کله به ترې ډوډۍ هم هيره. اورسلا به ورته په قهر وه خو پام به يې پرې کوو. وسي په دې فکر کې و چې سيند به د يې بناړ چاپيره راتاو شوي و خو د بنجارو په گ ثابت شوه چې داسې نه وه. د مکوندو په ختيځ کې هم هغه غرونه و چې بلې غارې ته يې د دوي پخواني ټاټوبي "ريوهاچا" دي د بنجارو له خلي خبر شو چې د يې بناړ جنوب لوري ته پراخ دلدل و چې بل سر يې دوي هم نه وليدلي. هم دغسې په لويديځ کې د هغې نه هم لوي دلدل و چې يو سر ته يې سيند بهيدو. خو هغه سيند هم ، و چې پکې به کشتی روانې وي. وسي د

دي معلوماتو پر اساس فکر وکړو چې متمدنه نړۍ به د کونډو په شمال کې وي. خپلو هغو ملگرو ته چې لومړي سر کې ورسره راغلي و، د تگ لپاره وويل. په ټولو يې : بنکار او : ځنگلونو د پاکولو آلات وويشل او پخپله يې د بنجارو نه پيرلي قطب نما، نور الات او يوه نقشه په خله کې کينودله . دا د ډلې په شکل د مکونډو شمال لوري ته روان شول.

دوي په گڼو ځنگلونو کې د سفر نه وروسته کله چې يوي شگړني زمکې ته يوه هسپانوي بيري يې وليده چې ډېره پخوانۍ او ويجاړه پرته وه. بيري شته رته خبر ورکړو چې سمندر له دوي ډېر ليرې نه و. دوي څلور ورځې نور هم پلي وړاندې ولاړل نو سمندر يې وليدو. وسي ډېر مايوسه شو ځکه په يو ټاپو کونډا بنار اباد کړې و. کونډو بنار جغرافياي نقشه پخپل لاس کښلې وه چې چاپيره يې اوبه وي.

دا ډله چې بيرته راغله نو وسي د بنجارو له خوا پيرل شوي تل شيان د لرگي په صندوق کې بند کړل او ميخونه يې ي ټک وهل. دی و ورځې په دې کار بيا يې په مکونډو کې نورو ميشتو خلکو ته وويل چې دوي به ه ځای پريږدي ځکه دا د هغه د خوبونو بنار نه و. ده خبره هيچا وونه منله نو حوسي په قهر شو او د خپل کور تمبه يې بيله کړه.

هغي ورته خه نه و خو په دي کار يې ترې وپوښتل
ه دي خه غواړي. وسي ورته وويل، " که نور
خلک نه غواړي، دي راځي، مونږ، دي خايه کړ
کوو" اورسلا ورته وويل، " مونږ هيجرته نه خو، دلته
مو يو زوي زيږيدلې دي" وسي ورته وويل، " ستا
خبره سمه ده خو تر اوسه مونږ هديره نه لرو چي مري
پکي خښ وي. خلک د خپلو مرو لپاره خاي نه
پريږدي" اورسلا وويل، " که داسي ده نو زه به خپل
خان ووژنم چي دلته هديره جوړه شي"
وسي دويم زوي "آريليانو" لومړي ماشوم و چي په
کونډو کي وزيريدو. په هغه پسرلي کي چي دي
سره د يخي ليدو و ته ورغلي و نو دي
د پينځو او د خوارلسو کالو و.
آريليانو د ماشومتوب راهيسي هر خه ته به خير
بل عادت دا و چي زيات وخت به خاموشه . يوه ورځ
اورسلا په پخلنځي کي انغري نه د تودي بنوروا لوبښي
يز ايښي و چي دري کلن آريليانو ناره کړه " دا لوبښي
غورځيري" اورسلا وليدل چي هم هغه شيبه لوبښي
يدو او په زمکه دانه وانه شو. هغي خپل مير ه ته
دا خبره ياده کړه حوسي ته د پام وړ خبره نه وه.
کله چي اورسلا د تگ نه انکار وکړو نو وسي خپل
شيان بيا د صندوق نه راوويستل او د زامنو په مرسته
يې بيا "ليبراتور" کړو. له هغي وروسته به

دوار ټوله ورځ هم هلته تيروله.
ته به يې د ليک ولوست سره د شمېرو او په ديوالونو
بډلي نقشو کې ځايونه په نښه کول.
په هغه پسرلي کې د پمامو د غږ سره ټول د بنجارو په
گډ خبر شول خو دا نوي ډله وه او ملکيداس ورسره
نه و. هوسي د خلکو په گڼه گڼه کې يو سپين ږيري ته
د هغه له خلې خبر شو چې ملکيداس مړ شوي
وسي په دې خبر دلگير شو خو زامنو يې ټينگار
کوو چې په لويه خيمه کې ورته ديو (دېب) ښکاره
کړي. دوي د نندارې لپاره پيسې ورکړې او وردننه
هلته يو غټ سړي چې ټټر يې په بښتو پوښلي و
ولاړ و. هلته د شيشي په شان يوه لويه څلورگوتيزه تيره
ايښې وه چې د لمر وړانگې ترې راتمبيدې او هر رنگ
پکې ښکاريدو. د يخي په ليدو د حوسي له خلې يو
مزوري غږ راووتلو، "دا د نړۍ تر ټولو لوي الماس
دې" ديو په زوره وويل، "دا واوړه (يخي) ده. آرکيديو
ي له دې چې ځان هه کړي، ورته لاس وغځوو نو
ديو وويل، "د لاس اوړل به پينځه ريالو نور راکړي"
ي په ژوند چرې يخي نه وه ليدلې او کله چې ورته
لاس يوړو نو وي ويل، "بي شکه، دا د دې پيرۍ تر
ټولو لويه اختراع ده"
د مکونډو ښار د جوړيدو کيسه هم ډېره عجيبه وه.
سي او د اورسلا کورنۍ په يو کلي کې د خپل لوي

تبر سره اوسيدل چي له پيريو هلته ميشت و. په دي
تبرکي به م پخپلو کي ودونه کيدل چي په نتيجه کي
معيوب ماشومان زيږيدل. اورسلا ويريده چي د وسي
له کبله به د دي اولادونه هم بوب وي حکه
هغه د دي د کاکا زوي و. د هغي يو وسي په
تره واده شوي وه او د دوي زوي چي وزيريديو نو د
رکوزي په شان لکي يي لرله. له واده وروسته
اورسلا دومره په وپره وه چي وسي ته به نږدي نه
ورتله. د کلي خوانانو به وسي پوري خاندل چي له
نخي ويرپ. يوه ورځ دوي چرگان جنگول او د
وسي چرگ په بل چرگ. کوم کس سره
چي وسي چرگ جنگوو ه پيغور ورکړو چي د ده
چرگ هم ترپنه مپړني و ډېر زر هغه ناندری په
جگره واوختي. سي هغه خوان په چره ووژلو
کور ته ولاړو.
اورسلا د ميره غوښتنې ته سر تيب کړو خو هم هغه
راهيسي حوسي به هره شپه خوب ليدو چي وژ
سړی دوي په کوته کي گرځي. له دي کبله
کلي د پريښودو هوډ وکړو. تبرنور غښتلي کسان هم
ورسره مله شول او خوارلس مياشتي وروسته دوي د يو
سيند پر غاړه تم شول. وسي د شپي خوب وليدو چي
ی يو ښار کي گرځي چي د کورونو په ديوالون يي
هنداري لگيدلي وي. ده له خلکو د ي ښار د نوم

پوښتنه کوله نو "مکونډو" به يې ورته ياد کړو چې پخوا
دا نوم يې چرې نه و اوريدلې او نه يې څه مانا لرله.
ده هم هلته د سيند پر غاړه د مکونډو نومي ښار د ابادولو
فيصله وکړه. خو تر اوسه يې د هندارو تعبير نه و
موندلې. بنجاري په خيمه کې د يخې د ليدو نه
وروسته يې چرت وهلو چې د اوبو غونډې وپريا شي نه
ه يخې جوړکړي نو به پرې څوکاله شي.
وسي کشر زوي آريليانو به کله کله
په لابراتوار کې د کيميا تجربې کولې خو مشري زوي
آرکيډيو به . ي س د خوانی په
درشل کې و او لوړه ونه يې لرله نور غړي يې هم قوي
و غږ يې مات شوي و. د مکونډو په کډوالو کې يوه
ثل کلنه جينې "پيلارترينا" نومیده چې مور خان
په زوره راوستې وه اوکله نا کله به يې د خلکو پال
کتلو.

وسي ميرمنه اورسلا اوس د دريم ځل لپاره ميندواره
يوه ورځ ترينا ته يې وويل چې د دې پال دې
. هغه چې د دوي کور ته راغله نو په آرکيډيو
يې سترگې ولگيدې. هم هغې راهيسې د دواړو تر منځ د
يني اړيکې جوړې شوې او د يو بل سره يې په پټه
ليدل. په خپل کور کې آرکيډيو ته هغه وخت هم د
ماشوم په سترگه کتل کيده. يوه شپه د اورسلا لور
وزيریده او پخوا له دې چې بل وک د دې کوي ته

ورغلي وی، هغي ژر ژر د ماشومي غري وکتل چي
معيوبه خو نه وه. دا ماشومه روغه وه او د هغي زړه
رامه شو. د بنار خلک ورته امبارکی ته راغلل او
ماشومي ته امرنتا (امارنتا) نوم ورکړي شو.
يوه ورځ د کلي په ميله کې ترينا آرکيډيو ته خبر ورکړو
چي د دې په خيټه کې د هغه ماشوم و. هغه د دې خبرې
په اوريدو انديينمن شو. د هر کال په شان د بنجاري ډلې
په راتگ ټول خلک د دوي په نندارو اخته شول. دا ځلي
په ډلې سره يوه ځوانه جينې هم وه چي آرکيډيو پرې
مئين شو او دواړه له مکونډو نه تبتيدل. اورسلا چي
خبره شوه نو زوي پسي هم هغه لاره يي ونيوله چي
بنجاري ورباندي تل. هغ څخه وهلو چي بنجاري به
ډېر ليري نه وي تللي او دا به خپل زوي د هغوي نه
بېرته وگرځوي. خو دا له مکونډو دومره ليري
راوتلي وه چي بيرته نشوه تلي او پينځه مياشتې ورکه
خلويينتي ماشومه امرنتا خپل پلار په ورځ کې
شپږ واري مړوله، دا به ولمبوله، او بيا به يي ورته
سندري ويلي. آريليانو به خپلي ماشومي خور لپاره
لوبو شيان جوړول.
يوه ورځ اورسلا بي له دې چي زوي يي موندلي وی،
بیرته راغله. دې په غاړه نوي جامې وي
اله بنکاریده. وسي ورته هرکلي وويل نو مېړه يي
له لاسه ونيولو او کړکی ته يي بوتلو. وسي وليدل چي

په کوڅه کې د بیګانه خلکو یوه ډله ولاړه وه. دا خلک
بنجاري نه و. دوي د مکوندو د خلکو په څیر و. هم
دوي ژبه یې ویله او ورسره په یابوگانو او خرو د
خوارو شیان بار و. د دوي په ګاډیو کې د کور سامانونه
او لوبني لرګي ایښي و چې د راتلو سره یې په خلکو

اورسلا ټولو ته خبر ورکړو چې دلل نه وراخوا د دوو
څو په مزل نور ښارونه و. دې نوي ډې
ډې د موندلو سره مکوندو ښار ته د خلکو تګ زیات
او د نورو سیمو وګړو هم پکې د میشت لپاره
کورونه جوړ کړل. وښي ته د ښار د مشر په سترګه
کتل کیده او نویو راتلونکو هم ورته درناوي کوو.
نویو ودانیو لارو کوڅو د جوړولو پر وخت به یې
له ده پوښتنه کوله او مشوره به یې منله.
څو میاشتي وروسته د ترینا زوی ووزیرېدو چې هغې
یې پخپله د پاللو نه ډډه وکړه. یې اورسلا ته
پرېښودو. ماشوم ته د خپل ورک پلار آرکیدو نوم
ورکړې شو او د اورسلا د لور امرنتا سره یو ځای یې
روزنه پیل شوه.

د نورو ښارونو نه د راتلونکو په ډله کې یوه ګ
ښځه هم د خپل ورور سره راغلي وه. یې د بي خوبی
له وبا یوې وبا نه راتښتیدل. اورسلا هغې ګوچرې ته
د ماشومانو د ساتنې کار وسپارلو او پخپله د خوړو نه د

شيانو په جوړولو بوخته شوه. هغې به خوړو ته د رل ډول ځناورو او د څاروو شکل ورکوي او دا رنگين خواړه به يې پلورل چې زيات مشتريان يې گوجرې بنځي به کله کله وړاندوينې کولې او يوه ورځ يې وويل، "يو نوې کس به دې کور ته راځي آرليانو ترې پوښتنه وکړه چې دا به څوک وي نو وي ويل چې خبره نه ده خو راتلونکې په لاره دې په بله ورځ د څرمنو يو سوداگر وسي کور ته د يولسو کالو يتيمه جينې راوستله چې ربیکا نومیده. سوداگر د يو کس له خوا ليک وسي ته ورکړو چې پکې د يې جينې په اړه ليکلي و. اورسلا د ليرې خپلوانو نه وه چې مور پلار يې په وبا کې مړه شوي و. وسي نه يې هيله څرگنده کړې وه چې د خپلوي په درناوي ورته دا يتيمه ورليزي او دا به د خپل اولاد په شان ساتي.

جينې سره يو د لرگي صندوق چې پکې د يې څو شيان و، يوه ځنگيدونکې څوکۍ او په يوې بوجۍ کې د دې د مور او پلار هډونه و. وسي او اورسلا نه پوهيدل چې پ ماشومي سره څه وکړي خو هغه يې هم تر خپلو زرو لاندي ونيوله. ربیکا به په ځنگيدونکي چوکۍ کښيناسته او خپله کټه گوته به يې ژووله. هغې څو رځې هيڅ وونه خوړل او ټولو سره ويره پيدا شوه چې د ولورې مړه نشي. بيا گوجرې معلومه کړه چې ربیکا

له ديوالونو او چونه ختي او په انگن کي له زمکي لمده خاوره خوري. اورسلا په ديوالونو مرچکي ولگول او په زمکه يي خوشاي وشيندل خو ربیکا نشوه او پته به شوه. کله به يي خان په تشناب کي بند کړو او هلته به يي ديوال ختلو. دا چي هرې خوا ته تله . هيوکو بوجی د يي خان پسي رابنکله. په دي غر تې د دومره نارامه شول چي يوه ورځ يي تري دا بوجی په يوگودام کي پته کړه. د هغي ماشومي لپاره يو پخو ي تيار کړو. د نارنجو اوبه او رواش يي گډ کړل چي ټوله شپه پرځي () ته اېښي وو. سهار يي دا په زوره ربیکا ته ورکړل او . خو ورځو په څښلو يي ه شوه. اوس به دي سمه ډوډی خوره او د نورو ماشومانو په پرتله د اورسلا سره يي زياته مينه کوله.

لږ و روسته په مکونډو ښار کي هم د بي خوبی وبا گډه بوه. خلکو به کړی شپه ويينه تيروله خو په نتيجه کي دوي کارونو له زور ورکړي و او ټول به د خوب پر وخت هم په کار وخت و. په پايله کي دوي دومره ډېر کار وکړو چي د څه کولو ورته نه و پاتي. هغه ټول خلک چي د مکونډو نه نورو ځايونو ته ورتلل، بايد کوڅو نه تيريدو پر وخت يي يو زنگ غږولي وي چي روغ خلک پرې خبر شوی ی. په ښار کي د تم ډو پر وخت دوي ته د خوراک څښاک اجازه نه وه،

که اوس په دې کې هېڅ شک نه و پاتې چې دا ناروغي ساري وه او له خلې يې يو بل ته يې کډه کوله. هلته د خواړو ټول توکي د بې خوبۍ په وبا کې و. رچرې بنځې ويلې و چې بې خوبې پخپله بد شي نه و دې اغيزه به د انسان په دماغو کېده او د هيرولو مرض به يې پيدا کوو. وسې په دې خبره باور نه خو څو ورځې ورسته د ده په لېبراتور کې يو شي پکار و يې ترې هير شو. د شيانو نومونه به يې له ياده ووتل، تر څو چې د لاس په اشاره يې وربندولې نه وې. آريليانو پخپل کور کې د هر يو شي د پاسه په کاغذ د هغې نوم وليکلو. د وسې دا کار خوښ شو او د بناړ د خلکو ته يې هم په کورونو کې داسې ليکلې ليبل ه شيانو وښلول.

يې خوبۍ دا وبا د بناړ په خلکو کې ويره پيدا کړه. خو يوه ورځ د وسې بنجاره ملگرې لکيداس چې ده يې د مړينې خبر تر لاسه کړې و، مکونډو ته راغلو. وسې حيرانه هم و او خوشاله هم. له ده يې پوښتنه وکړه چې څنگه بيا راژوندي شو. لکيداس ورته وويل، "په مړ حالت کې مې ځان ډير يواځې احساسوو"

لکيداس د راتلو سره د بې خوبۍ د علاج لپاره يو دارو جوړ کړل او دا وبا پاې ته ورسیده. ده يو ي مشين نوسي ته وربنکاره کړو چې د لرگي په دريو پښو يښودل شو. سي د کور ټول غړي مخامخ ورته

ودریدل اوشیبه وروسته د ری خبرې په نقر پوښلي د
سو پر یوه تخته راښکاره شوي. دا نوي مشین د
وسي او د ریلیانو په زړه کې ولوله پیدا کړه چې دوي
هم یو لوي مشین جوړ کړي. آرلیانو س خوان و خو
هم هغسي د خلکو لیرې د خپل پلار په لیبراتوار کې به
په کار بوخت . ی نه شیان جوړول او ډېرې
خبرې به یې نه کولې. په دې لیبراتوار کې اوس
کیداس هم ورسره کښیناستو او د یوي صحیفې په
لوستلو به یې ورځ واروله چې ناشنا ژبه ورباندې لیکلې

مکوندو ښار ته به کله نا کله یو سپین ږیر هم پښه
کوله چې سندري به یې ويلي. د خلکو په اند د
دوه سوه کاله و او هر وختي به له یو ښار نه بل ته تلو.
په سندرو کې به ورو ځایونو د خلکو معلومات
د دلدل نه وراخوا د " ښار د خلک

دغسي د نورو کسانو په اړه شعرونه به یې زمزمه کول.
که چا غوښتل چې نورو ښارونو کې خپلوانو ته یې خپل
حال لیرلې وي نو ده ته به یې پیسې ورکړې و شعر به
یې ورته جوړ کړو. د بي خوبی د وبا پر وخت دا سړي
مکوندو ته نه راتلو بیا ډېر سته یې پښه
وکړه نو اورسلا د سندرو ته غور ونيولو چې د خپل
ي آرکیديو د حال نه ځان خبر کړي خو هغه
ځای د خپلې مور له مړینې خبره شوه. هغې اوس

اڙو د جوړولو سره سره د پخلنځي په داش ()
کې د ډوډيو او د کلچو پخولو په کار هم لاس پوري
کړې و. دا هر څه به خلکو سهار وختي ترې وپلورل
او په بله ورځ به يې نوري کلچې او کيکونه جوړ کړل.
د کلچو غوښتنې د ډير ډو سره هغې به ټوله شپه
تود ساتلې و. د ومره بوخت کړې و چې د
وخت په تيرېدو هيڅ پوهه نشوه. يوه ورځ يې انگن کې
جري بنځې ته د خمبيري جوړولو کار سپارلې و او له
کړکۍ يې وليدل چې دوه پيغلي هلته ناستي وې او په
ټوکر يې گلونه گنډل. دا امرنتا او ربيکا وې چې په
روڅو کلونو کې يې ماشومتوب شا ته پرېني و.
اورسلا د خپلو کلچو او کيکونو په کاروبار کې دومره
بوخته شوه چې د وخت په تيرېدو هيڅ پوهه نشوه او يوه
ورځ يې احساس وکړو چې ماشومان اوس لوي و او که
ودونه يې وکړل نو هغه کور به ورته وړو کې
دوي به ترې کډه وکړي. هم دا وه چې د بويندا کور د
پراخولو په کار يې لاس پوري کړ. دوي سره زمکه
ډېره وه نو څو نوي کوټې او دالانونه يې پکې ورزيات
کړل. په هغو ورځو کې مکونډو ته ډير نور خلک
" مرکزي حکومت استاځي ي
چې
مسکوتي نومېدو د خپلې کورنۍ سره راغلي و.
اورسلا ته يو ليک ورواستوو چې خپل کور ته بايد نيلا
رنگ ورکړي.

دې خبرې په اوریدو و سې دومره په قهر شو چې د
سکوټي کور ته ولاړو او د ته يې وويل چې
کونډو يو خپلواکه و او هيڅوک خلکو ته د خپلي
خوښې پرته په کارونو نشي مجبورولي. د دې خبرې
سره يې هغه په زوره له دې ښاره وشړلو. خو
رځې تيرې شوي نو قاضي مسکوټي د خپلي کډې سره
بېرته راغلو او دا وار وسله وال کسان هم د ده د ساتنې
لپاره ورسره مله و. و سې ورسره خبرې وکړې او
وي ويل چې که دې مکونډو کې اوسيدل غواړي نو بايد
د ښا ي وکړي. په دې توگه هغه له
قاضي اختيارات واخيستل. سکوټي يوه ميرمنه او
ولونې وي او د حوسي د زوي اريليانو د هغه تر ټولو
کشره لور " ميد " خوښه شوه چې هغه وخت د نهو
کالو وه.
ده خپله خبره چا ته نه کوله خو په دې وخت کې ده د
ترينا سره له نږدې مينه کوله او يوه شپه د خپل زړه
خبره يې هغې ته وکړه. کورنۍ يې خبره شوه نو ټولو
ه وويل چې نورې جينکې ښکلې او ځوانې وي او ده
کولې شول چې په هغوي کې د يوې يې کړي
ي خو اريليانو وويل چې دې به د هم هغې ماشومي
سره واده کوي. سکوټي يې په دې راضي کړو
چې رميدوس ورته په نوم کړه چې کله پيغله شي نو
ورته به يې واده کړي.

اور سلا د نوي کور لپاره نور سامانونه راوړل او يو
پيانو يې هم راوغوښتله چې د دې برخې په بيلا بيلو
صندوقونو کې بندې وې. د هغو برخو د يو ځای کولو
پاره يو اطالوي ځوان "پيټر کريسپي" راوبلل شو. دواړه
امرنتا او ريبيکا په هغې نالوي ځوان مېنې شوي.
ريبيکا و مره اغيز منه شوه چې يو واري بيا د خپلې
کتې گوتې د خاورې او خټې د خوړلو عادت
ته يې مخه کړه. اخر پيټر مجبور شو چې د ريبيکا د
مېنې ځواب په مينه ورکړي او امرنتا ناهيلي .
دوي دواړو د واده فيصله ووشوه خو خبرداري
ورکړې و چې دا به هغوي ه ته نه پرېږدي او که
داسې ووشول نو هم هغه وخت به مړه .
دې ټولو پيښو پر وخت ملکيداس بنجاره مړ شو خو تر
هغې په مکونډو کې هديره نه وه او دا د هغه ښار
لومړې مړې و. وسي د خپل ملگري د وصيت پر
ځای کولو لپاره تر دوو ورځو د ده مړي ته
(سيماب) سيزله. بيا په يو ځای کې يې ورته قبر
وکيندلو او دې يې پکې خښ کړو. د قبر د پاسه د
شناختي ودرول ماتم نه وروسته د
وسي په کور کې يو څه ارامي راغله.
اريليانو نهه کلني ميدوس سره هره ورځ ليدل او هغې
ته به يې ليک لوست ور ودرول. په دې وخت کې ترينا
لان وکړو چې د دې په خيټه کې د اريليانو ماشوم و.

هغه بيا هم د رميدوس پرې گرانه وه او ترينا ته يې
زيات پام ونکړو. ربیکا او کريسي دواړه کويژدن
وسي چلند اندېښني وړ وگرځيدو. له
ډېرې مودې د يوې لويې مېرې د جوړولو هڅه کوله
چې د خداي عکس پرې واخلي او تر هغې بريالې شوې
نه و. بيا يې د يوې لويې زانگو په جوړولو لاس پورې
کړ چې د نړۍ هر شي ورباندې ځنگيدې شو و په دې
کې هم کاميابه نشو. ه ده به د ليونتوب څپه راغله.
به د هغه سړي مړې ليدو چې خپل پخواني ټاټوبي
کې يې وژلي و.

يوه ورځ هم دغسې د مړې سره يې خبرې کولې چې په
قهر شو او بيراتوار يې تباہ کړو. حوسي غوښتل
چې کور ته هم اور ورته کړي خو شلو کسانو ننگ
کړی و چې هغو قابوکولي. اخر دې يې د يوې
ونې سره وتړلو او هم هلته به يې ورته خواړه ورکول.
اور سلا د ونې سره ورباندې يو څپر جوړ کړو چې د
لمر او باران نه پټ وي.

کله چې رميدوس بلوغت ته ورسیده او د شپې په کت کې
تيازي يې هم بندې شوي نو د آرېليانو سره يې واده
کړه. رميدوس د نورو ټولو جينکو نه هوښياره او پوهه
راوختله. هغې به د ونې سره تړلي د حوسي خدمت د
ربیکا او د امرنتا نه زيات کاو. هغې د خپل مېړه او د
ترينا ناجايز زوي هم لکه د خپل ماشوم ساتلو.

د حوسي به تير كي ټول د هغي نه خوشاله وو
اريليانو فكر كاو چي د ده د ژوندي پاتي كيدو جواز د
هغه مېرمنه رميدوس وه. خو يوه ورځ هغه د خپتي په
درد اخته شوه او ناخاپه مړه شوه.
شول چي د هغي به خپته كي دوه ماشومان د يو بل نه

دي مرگ د حوسي ټول تير تر ډېري مودي ماتم كوو
د ربېكا او د كريسي واده رځنډېدو. دا واده يو واري
اندي هم ځنډېدلي و ځكه امرنټا دا وړانديز كړي و
چي په مكوندو كي لومړي كليسا جوړېده او بايد هغه
واده د كليسا د پرانستي په ورځ شوي وي.
ټوندو كليسا د يو پادري نيكور تر څارني لاندي
جوړيده چي دري كاله وخت يي ونيولو. ربېكا اوس
ډېره ناهيلي شوي وه خو د هغي نېكمرغي يا بد مرغي
ورته ووايه چي هم په هغو رځو كي د حوسي او د
اورسلا مشر زوي اركډيو بېرته راغلو. دي په دومره
زور سره د كور په پونيو را وختلو چي ټولو د زلزلي
گومان وكړو. د دنگ او هيڅ ادب يي نه لرلو.
هغه د ټولي نړي چاپېره په سمندر كي ځلي گرځيدلي
و او د راتلو سره يي د مكوندو په بنځو كي لكه د يو
فاحش سري چلند پېل كړو او د جنس په بدل كي به يي
تري پسي اخيستي. د حوسي ټول تير د اركډيو نه
ركه لري خو ربېكا ورپسي لېوني وه.

سره ربيکا ورسره سملاسته او ارکېډيو د هغي چنغول
کرېسپي ته اعلان وکړو چې د خپلي چنغلي نه دي
. ري ورځي وروستو ربيکا او ارکېډيو
وکړو. لا په دي دومره په قهر شوه چې دواړو ته
يې وويل چې بيا به د دي په درشل قدم نه ږدي. سره له
-ي چې د پيټر کرېسپي بي عزتي شوي وه، هغه ډېر په
نرت امرننا ته د ميني لاس و غځاو.
اريليانو د خپلي ميرمنې د مړينې نه وروستو د بنځو نه
خان گوښه کړو خو د خپل خسر قاضي مسکوتي سره به
تگ راتگ کاو او د قطعو لوبه به يې ورسره کوله.
د هغه سره به خبرو کې يوه ورځ خبر شو چې د دوي په
سر دوه گوندونه حکومت کوي چې يوه يې محافظه
کار گوند و چې يې پلوي کوله او بل لبرال گوند و.
د محافظه کار گوند د ډيو رشوتونو په ليدو يوه ورځ
اريليانو خپلو ملگرو ته په خبرو کې وويل چې که
نه چا پوښتنه وکړه نو په لبرال گوند کې به خان شامل
کړي. مغو ملگرو دي د يو ډاکټر ته وروپېژندلو چې
پخپلو انقلابي مفکورو اريليانو ته يې د تشدد د سياست
لاره وښودله.

م هغه زمانه کې جنگ پيل شو او د محافظه کار گوند
پوځ مکونډو ه راننوتو او د ښار چاري يې په خپل لاس
کې واخيستي. يې د جبر او د زورني تگ لاره خپله
کړه او مکونډو کې وېره خپره شوه. اريليانو چې د دوي

ظلم او جبر ته په قهر و، د خپلو ملگرو سره د پوځ پر ضد بغاوت وکړو و جنگ يي ورسره پيل کړو. کله چې دوي بريالي شول نو يو لبرال پوځ يې جوړ کړو چې مشر يې اريليانو پخپله او ډگرمن لقب يې غوره کړو. په مکونډو کې د امن راوستلو دنده د دې پوځ په غاړه وه.

نوا د کرپسپي او امرنتا تر منځ اړيکي په ښه کيدو سوي او د دوي خوشالي په ليدو د ټولو توقع وه چې د يو بل سره به واده وکړي. اخر يوه ورځ کرپسپي د لپاره امرنتا ته لاس وغځوو خو هغې ډېر په ظالمانه ډول ورته انکار وکړو. د هغې له زړه دا خبره نه وه وتلي چې د ربیکا لپاره يې د دې مينه رد کړې وه او پېغور يې ورله ورکړو.

کرپسپي خپل زيار ويستلو چې امرنتا راضي کړي خو هغې به ورسره په سمه ځله خبره نه کوله. اخر کرپسپي دومره ناهيلي شو چې خپل ځان يې ووژلو. امرنتا چې ځان يې ملامته گڼلو او لاس يې په اور کې وسپړلو. د زخم د پاسه هغې يوه توره پټې وتړله چې تر مرگه يې په لاس وه.

ارکې بو د لبرال گوند مهم غړې شو. دی د قدرت ه نشه کې دومره مست و چې بي ځايه او احمقانه خبرو امر به يې وکړو. ارکېډيو بويندو ته يې اجازه ورکړه چې د گاونډي زمکه واخلي. اورسلا د ده په

کارونو د شرم احساس کاوو خو هیڅ به یې نشو وپیلې.
بنار یوې ځوانې جینې صوفیه سره جنسي اړیکې
جوړې کړې او یوه لور یې وزیږېده. د ده مخه هغه
نوه کله چې لبرال ډلې په جنگ کې ماتې
وخوره او د محافظه کار پوځ یو واری بیا مکوندو
ونیولو.

ارکېډیو ونيول شو او نویو چار واکو ورته د مرگ سزا
اعلان کړه. ه کومه ورځ چې هغه چار ماري کیدو نو
د ده نه یې پوښتنه وکړه چې د مرگ نه وړاندې د ده
وروستې ارمان څه و. ده وویل چې د ماشومې لور
دې اورسلا شي او که د صوفیه بل ماشوم وزیږېدو
هغه هلک و نو ورته د حوسي ارکېډیو نوم ورکړې شي.
برال گوند د ماتېدو سره جنگ پای ته ورسیدو
دواړو غاړو پخپلو کې روغه وکړه.

ډگرمن اریلیانو بویندا د ده د پوځ نږدې ملگری
گرمن جیرینالدومارکیز دواړه ونيول شول او مکوندو ته
یې لاس تړلي راوستل. اورسلا د ده لیدو لپاره بندي
خانې ته ولاړه او وې لیدل چې هغه د وړاندې نه هم
یواځې ښکاریدو، د ده پر متو او لېچو پر هرونه جوړ
د ده ته هم د مرگ سزا ورکړې شوې وه.

ډگرمن اریلیانو بویندیا د چارماری (د توپک په ډزو د
وژني) لپاره ولاړ و. د هغه رایاد شول چې یو
ماسپینین پلار له ځانه سره بیولي و چې د بنجارو په

خپمه کې یخی ورته ووبښاي. ده به تصور کې هغه یخی
چې رنگینې وړانگې ترې ځلیدې. هغه کسان چې
په ده یې د توپک د ډز کولو لپاره په لیکه کې ولاړو و،
دی یې په نښه کړی و چې نابیره
حوسې ارکیديو د خپل لوی توپک سره رابښکاره شو.
هغو ویشتونکو وسله کېښوده او د ډگرمن اریلیانو له
وژلو یې ډډه وکړه. بیا اریلیانو بویندا هم هغه کسان د
ځانه ه کړ او د یو بل جنگ
اریلیانو جگړه وه چې تر هغې یې کړي وو.
ه سر کې دوي: ماتي سره مخ شول ځکه: لبرال گوند
شرانو د ډگرمن اریلیانو بویندا پاڅون رد کړو او په
کلکه یې د ده غندنه وکړه. خو هغه په دې ناهیلې نشو
او کله چې "ریوهاچه" نومي سیمه د دوي لاس ته ورغله
نو د ده جنگیالي مکونډو ته بریالي راننوتل.
د حوسې بویندا او د اورسلا د تیر ټولو خلکو د دوي هر
کلي وکړو. دې کورنۍ کې یو واري بیا د غمونو
ټکه راولویده. حوسې ارکیديو چې د گاونډي زمکه یې
به زوره نیولې وه، په مرموزو حالاتو کې ووژل شو.
څوک نه پوهیدل چې هغه ځان پخپله وژلي و او که نا
بل چا ورباندې ډز کړی و. د ده مېرمنې ربیکا خپل
ځان په ور کې بند کړو او بیا هیڅوک ترې خبر نشول
چې څه شوه.

د ده ورور ډگرمن اریلیانو بویندا هم د مرگ سره مخ
و چې یو چا د ده په کافي کي د یو دارو وڅڅول.
ج لپاره کاریدل خو که د اندازي نه زیات
کارولي نو یو اس یې په څو انیو کي وژلي شو. هغه
طالع من و چې دا یې لږ څښلي وه او ناروغه شو خو
ژوندې پاتي شو. کله چې دی په ناروغه حالت کي
ت و نو ځان سره یې چرت وهلو چې ده د یو هدف
ه جنگ نه کوو بلکه اوس یواځي د خپل غرور
ساتني لپاره په جنگ اخته و. ده ته جنگ یوه بی مانا
خبره ښکاره شوه او د هغو باغیانو سره یې د خبرو
لپاره ملا وتړله چې د هیواد په نورو ځایونو کي پراته
غوښتل چې جنگ نه د پای ټکي کېږدي نو په
نوندو کي یې خپل ملگري ډگر من جیرینالدو مشر
وتاکلو او پخپله ترې ولاړو.
جیرینالدو د امرنتا لپاره د خوښي احساس لرلو خو هغي
ته د زړه خبره یې نشوه کولي. امرنتا هم دی خوښېدو
او په زړه کي ارمان و چې دوي واده وکړي. خو کله
چې هغه ورته د واده وړاندیز وکړو نو امرنتا هم هغسي
انکار وکړو لکه چې کرپسي ته یې کړي و. جیرینالدو
ورباندي ټینگار وکړو چې دا ورسره خوشاله وي نو په
واده کي څه ممانعت و؟ خو امرنتا د واده خبره نه مني.
ډگرمن اریلیانو بویندا خپلي مور اورسلا ته یوه
وړاندوینه د پیغام په توگه راواستوله چې پلار به یې ډېر

مړ شي. سلا خپل مېړه د ونې نه راخلاص كړو
ه د خوب كوتې ته يې يوړو. هلته به ده توله ورځ
د هغه سړي د روح سره خبرې كوي چې په ځوانۍ كې
يې وژلې و. خو ورځې وروستو حوسي مړ شو او په
هغه ورځ مكونډو بناړ د باران د څاڅكو سره ژير گلونه
هم وريدل.

هغه وخت د پگرمڼ اريليانو بويندا زوی اريليانو حوسي
چې د پيلار رينا له خپتې زيرېدلې و، د ځوانۍ سن ته
ورسيډو. دا هلک امرنتا، چې د ده اما كېږي، رالوي
كړي و او د هغې سره ډېر د نږدې والي احساس لري.
رنتا د هغه په احساساتو پوهه شي او ځان ترې لرې
ساتي چې هلک بې لارې نشي. خو هغه ځوان دومره
ناهيلى شو چې د كور پرېښودو فيصله يې وكړه. هغه
مكونډو ته راغلي و چې د لبرال او د
محافظة كار گوند تر منځ د روغې په تړون خوشاله نه
نه غوښتل چې په نورو ملكونو كې د جنگ لپاره
ولاړ شي او كله چې روانېدو نو زوي هم ورسره مل

د اريليانو د وتلو سره په مكونډو كې د خلكو حال ښه
شو او د څوكالۍ يوه نوې دوره پېل شوه. دا د محافظه
كار بلي د هغه بناړ وال له برکته و چې "راكوبل
مونكاده" وميدو خو د پگرمڼ اريليانو بويندا نږدې
ملگرونه و.

د حوسي او اورسلا بويندا په کور به په هرو خو ورخو
ي يو خوان او خان به يي د اريليانو د زوي په
توگه وروپېژندلو. دوي به د مسيحييت د بپتسمي (په دين
کي د وردننه کيدو رسم) لپاره راتلل او ان تر دي چي
اوولس حلمي راغلل. دا ټول د ډگرمن اريليانو هغه
اولادونه وو چي د بېلا بېلو سيمو د جنگونو پر وخت د
ده د جنسي اړيکو په نتيجه کي زيږېدلي وو. ټول
خو يليانو نوميدل او اورسلا په يو وړوکي
کتابگوټي کي د هغوي د خاي خاپري او د مور نوم ليکلو
چي کله يي زوي راشي نو پېدا يي کړي. د ډگرمن
اريليانو سره چي کوم زوي اريليانو حوسي تللي و، په
"نکاراگوا" کي د پوخ نه وتبستيدو او بېرته مکوندا ته
. ده د خپل خان سره هوډ کړي و چي د امرنتا
سره به واده کوي. هغه چي کور ته را ورسيدو نو
امرنتا پوهه شوه او خبرداري يي ورکړو چي د خپلي اما
سره څوک واده نشي کولي او دا گناه وه.
دا خوان د خپل تره اړکيدو په شان ژوند پېل کړو چي
بيخ کار به يي نه کوو او د بنار جينکو سره به يي
جنسي اړيکي ساتلي. بيا يوه شپه د يو پاڅون په وخت
دي د يو محافظه کار عسکر له خوا ووژل شو.
ډگرمن اريليانو بويندا بېرته راغلو او مکونديو يو وار بيا
د ده لاس ته ورغلو. ده د خپل مشر ورور اړکيدو
زمکي چي نورو خلکو پرې خپته اچولي وه، بېرته

واخيستي. اورسلا ورته مينت زاري وکړي چې د خلکو سره د نرمښت نه کار واخلي او په تېره بيا گري بنار وال راکويل ته يې ښه سړی و او د خلکو لپاره يې ډېر کارونه کړي وو. خو اريليانو ورته وويل چې په اوږدو جنگونو کې د ده زړه سخت شوي و. هغه نار وال ته د مرگ سزا ورکړه چې پايلې يې د مکونډو بنار او اريليانو لپاره داسې وي چې هغه يې توقع نه لرله.

زيره ملگري ډگرمن جبرينالډو او اريليانو په جنگ خپل باور او هيله د لاسه ورکړې و او داسې فکر يې کاو چې د دې هيڅ گټه نه وه. دوي ته جوتنه شوه چې لبرال گوند هم هغسې خاين او بي عقيدې و څومره چې محافظه کار گوند. خو په اريليانو يې ډېر اغېز کړې و او هغه له نړۍ گوښه شو. ورځ تر بله هغه په عجيبه کارونو سره. ده به هيڅ ډول احساس نه څرگندو او د پلار په هيرېدو مرض ورته پيدا شو. د خپل پوځ په خيانت دې ډېر خواشيني او ځان له به يواځې په سوچونو کې غرق ناست و. هغه د خلکو نه دومره وېزاره شو يې ځان ته به يې څوک د لسو فتو نه کم فاصلي کې ښه نه پرېښودو. نه اوس په دې پښېمانه و چې بنار وال ته يې د مرگ سزا ولې ورکړې وه. هغه هوډ پرې و چې نوره به خلک جنگ ته نه پرېږدي او تر دوو کالو لگيا و چې د خپلو جنگيالو او د محافظه کارو

منځ روغه ووکړ . تر دې وخت هغه د هیچا سره
خوښي یا د مینې احساس نه لرلو او پخپل تیر کي یې هم
لکه د بېگانه کس په شان اوسېدو. هغه د خپل ژوند
نه دومره ستړي شو چې یوه ورځ په طماچه یې د ځا
وژلو هڅه وکړه خو مړ نه خپل پاتې ژوند د وړو
فلزي مهیانو به جوړولو تېر کړو.

وېم حوسې اړکیدیو درې اولادونه د صوفیه له خپتې
زیربډلې وو چې رمیدیوس سیګونیدو مشر او غبرګولي
اریلینانو سیګویندو او حوسې اړکیدیو سیګویندو نومیدل.
په هغو ورځو کې یوې امریکایي کمپنۍ د کپلې په باغونو
کې په لوی شمېر خلک کار ته رابلل او د کولمبیا ډېر
توانان هلته په کارونو بوخت شول. دوي ته به یې
معاش ورکوو خو د کار شرایط یې ناڅرګند و.
مزدوران به په بد حال اوسیدل او د درملنې چاره یې نه
کیده. سیګندو هم هلته په کار بوخت و او لیدل یې چې د
ی له خوا د دوي زبېښاک روان و. دوي به
کې سره خبرې کولې او اخر دومره وپزاره شول چې
کار یې بند کړو او کمپنۍ نه یې د ښو شرایطو غوښتنه
وکړه.

کمپنۍ یوه ورځ ټولو کار کوونکو ته په یو څلور
لاري کې د راتولیدو امر وکړو. کله چې خلک یو ځای
و د مشین دارو ډزې یې پرې پیل کړې درې
سیګندو د هغې کمپنۍ سره

د فورمېن په توگه کار کوو او هغو څو کسانو کې شامل و چې له دې ډزو ژوندی پاتې شو. دی د اعتصاب ونکو د یوې ډلې مشر و او په یو اور گاډي کې کیناستو چې له هغه ځایه وتبنتي. ه هغه گاډي کې په موونو مړي بار و چې سمندر کې غورځولو لپاره یې وړل.

مکونډو بنار ته راغلو چې هلته هیڅوک د هغو وژنو نه خبر نه وو. هیچا د ده به خبره باور نه کوو او د حکومت خبره یې منله چې د مزدورانو اعتصاب په امن پای ته ورسیدو. حکومت دا هم ویل چې ټول کارگران خپلو خپلو کورونو ته تللي و. هغې کمپنی مشران بېرته امریکا ته ولاړل او د کپلو په باغونو کار بند شو. سیګونډو بل ورور د یوې جینی پاترا سره مینه کوي یې د یوې بلې بنځې فرنانده سره وکړو چې ډېره مذهبي وه. هغه پر زمکو څاروي ډېر شول او دی هم ورسره بڼه شته من شو. د فرنانډ یوه لور مې و زوی حوسې ارکډیو (درېم) نومیدل.

مې یو میخانیک ماریشیو بابلونیا سره مینه پیدا شوه او کله چې پلار یې خبر شو نو یوه شپه په هغه یې ل گومان وکړو او ډزې یې پرې وکړې. بیا یې خپله مې په بېرې کې د راهبانو یو کلیسا ته ورواستوله. کال وروستو د مسیحي دین یوه راهبه

مکونډو ته راغله چې يو ماشوم هم ورسره و.
مي ناجايز اولاد و چې اريليانو (دوېم) نوميدو.
غه ماشوم د بويندا کورنۍ کې رالوي شو خو د هيچا
خوښ نه و. بيا هم دی د فرناڼده د کشرې لور امرنتا
بو ځاي ژوند کوو او په دواړو کې مينه
پيدا شوه. دوي خبر نه و چې دواړه د بويندا تير نه دي.
ا په مکونډو ښار کې پينځه کاله باران ورېدو او د دي
زياتي برخې يا اوبو يورې او يا وراسته شول.
د حوسي کونډه اورسلا مړه شوه او ورپسې د بوينده د
پخواني خلک پرله پسې له نړۍ سترگې پټې کړې.
امرنتا اورسلا بلجيم ته ولاړه او دوېم اريليانو په کور کې
يو ځي پاتي شو. درېم حوسي اړکيديو خپل ښار ته بېرته
راغلو او د اواره ځوانانو سره به يې ټوله ورځ لغړ ژوند
تيراو. هم هغوي کې يو کس د ده د پېسو لپاره حوسي

امرنتا اورسلا د يو پيلوټ سره واده وکړو او بېرته
مکونډو ته راغله. خو يوه ورځ د ده مېړه خبر شو چې
امرنتا د اريليانو سره اړيکې لري نو دا يې پرېښوده او
بېرته ولاړو. څومره چې د امرنتا او د اريليانو مينه
پخپلو کې زياتېده، هم هغه هومره د ښار حالت په
خرابېدو و. کله چې امرنتا حامله شوه نو بيا هم خبره نه
وه چې د خپل وراه سره يې جنسي اړيکې لرلي.
ماشوم د زيرېدو پر وخت امرنتا مړه شوه

يو سر کوزي په شان کي لرله. هغه وخت د مشري اورسلا هغه انديبننه ريښتيا شوه چې په تير کي يي د کي ماشوم و نه زيږيږي. هم له دي ويري هغي خپل ټاټوبي پريښي او د مکونډو ښار اباد کړي و. اريليانو په دي دومره خواشيني شو چې خپل غم يي په ښار کې د هېرولو هڅه وکړه. کله چې دي د نشي حالت نه راووتلو نو ورته ماشوم رايا د شو خو تر هغي ا. نوي زيږېدلي ماشوم په زرگونو تورو مپرو (مپريانو) خوړلي و.

اريليانو نور هيڅ نشو کولي او د نيکه په کتابونو کي يي هغه زړي صحيفي وموندلي چې ملکيداس ورته ورکړي وي او ورباندي سانسکرت ژبه ليکلي و. هغه دا ليکنه وژباړله چې په اصل کي د بويندا تير تاريخ و. ه دي کي د حوسي د وني سره و تړل کيدو نه واخلي تر اوسني ماشوم په اړه هم ليکلي وو چې مپرو خوړلي و. کله چې ده هر څه ولوستل. يوه زوره وره سيلی راغله او ښار په دي طوفان کي ويجاړ شو، څه چې پاتي وو، هغه هم ورک شول. هر څه د تاريخ او د انساني دماغو نه پاک بول، داسي لکه چې هيڅ وجود يي نه لرلو.

پاي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**